

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ
ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради

Протокол 13.11.2019 № 9

Голова вченої ради

академік НАМН України

професор _____ Ю.В. Вороненко

**РОБОЧА ПРОГРАМА ТА ПЛАН
НОРМАТИВНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
"ШКІРНІ ТА ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ"**

підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії

Галузь знань:	22 – Охорона здоров'я
Спеціальність:	222 – Медицина
Спеціалізація (наукова спеціальність):	Шкірні та венеричні хвороби
Рівень вищої освіти:	третій (освітньо-науковий)
Форма навчання:	очна (денна, вечірня), заочна
Тривалість навчання:	12 кредитів (360 годин)

Кафедра дерматовенерології

Київ – 2019

ПОГОДЖЕНО

Рішення вченої ради терапевтичного факультету

Протокол 28.10.2019 № 8

Голова вченої ради терапевтичного факультету

доцент С. В. Кушніренко

ПОГОДЖЕНО

Рішення постійно діючої комісії вченої ради НМАПО імені П. Л. Шупика з наукової роботи та інноваційної діяльності

Протокол 12.11.2019 № 9

Голова постійно діючої комісії вченої ради НМАПО імені П. Л. Шупика з наукової роботи та інноваційної діяльності

професор Н. О. Савичук

ВСТУП

Навчальний план та програма нормативної навчальної дисципліни підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика за спеціальністю 222 Медицина: 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби» розроблені на підставі відповідних освітньо-наукових програм третього освітньо-наукового рівня, а також на підставі положень Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову та науково-технічну діяльність», нормативно-правових актів МОЗ України та МОН України, Постанови Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 року №167 «Порядок проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії», Статуту Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, затвердженого наказом МОЗ України від 14.08.2015 року № 509, Положення про організацію освітнього процесу в Національній медичній академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, затвердженого вченою радою Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (протокол № 2 від 18.02.2015 року), та іншими нормативними актами, науково-педагогічними працівниками кафедри дерматовенерології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (завідувач кафедри доктор медичних наук, професор О.І.Літус); обговорені та схвалені на засіданні кафедри дерматовенерології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (протокол №15 від 28.10.2019 року); погоджені на засіданні вченої ради терапевтичного факультету Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (протокол № від року).

Рецензенти:

Кузнецова Л.В. доктор медичних наук, професор, професор кафедри клінічної імунології та алергології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, МОЗ України.

Свирид С.Г. доктор медичних наук, професор, професор кафедри дерматології, венерології та косметології НМУ імені О.О.Богомольця

Навчальний план та програма погоджені Комісією вченої ради з наукової роботи та інноваційної діяльності

«___»_____ 2019 р.

СКЛАД РОБОЧОЇ ГРУПИ

№ п.п.	ПІБ	Вчене звання	Науковий ступінь	посада
Голова робочої групи:				
1.	Літус Олександр Іванович	Професор	Доктор медичних наук	Завідувач кафедри дерматовенерології НМАПО імені П. Л. Шупика
Члени робочої групи:				
2.	Возіанова Світлана Віталіївна	Професор	Доктор медичних наук	Професор кафедри дерматовенерології НМАПО імені П. Л. Шупика
3.	Міхньова Єлизавета Миколаївна	Доцент	Кандидат медичних наук	Доцент кафедри дерматовенерології НМАПО імені П. Л. Шупика
4.	Барінова Марія Едуардівна	Доцент	Доктор медичних наук	Доцент кафедри дерматовенерології НМАПО імені П. Л. Шупика
5.	Юрчик Яна Миколаївна	Доцент	Кандидат медичних наук	Доцент кафедри дерматовенерології НМАПО імені П. Л. Шупика

Обговорено і схвалено на засіданні кафедри дерматовенерології НМАПО імені П. Л. Шупика (протокол №15 від 28.10.2019 року)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Навчальний план та програма підготовки аспірантів з нормативної навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» є нормативним документом, в якому визначено зміст навчання та встановлено вимоги щодо обсягу та рівня професійних компетентностей особи, яка є здобувачем освітньо-наукового ступеня доктора філософії у галузі Охорони здоров'я за спеціальністю: 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби»

Мета. Основною метою аспірантури зі «Шкірних та венеричних хвороб» є вивчення нормативної навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» для здобувачів освітньо-наукового ступеня доктора філософії у галузі охорони здоров'я, формування нових та поглиблення загальнопрофесійних, спеціалізовано-професійних, дослідницьких та аналітичних медичних компетентностей, засвоєння нової теоретичної інформації та удосконалення практичної підготовки з питань етіології, патогенезу, клініки, діагностики (в т.ч. диференційної), лікування та профілактики основних шкірних та венеричних захворювань, суміжної патології, розвитку клінічного мислення, етичного відношення до хворого, задля досягнення рівня знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог для отримання ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби».

Отримані знання та вміння дозволять здобувачам проводити оригінальні наукові дослідження та здійснювати дослідницько-інноваційну діяльність в галузі охорони здоров'я задля вирішення комплексних програм у професійній медичній діяльності відповідно до сучасних вимог освітніх стандартів.

Програма містить 10 розділів навчальної дисципліни, що охоплюють освітню, наукову, практичну складові

Навчальний план циклу визначає тривалість навчання, розподіл годин, відведених на вивчення розділів навчальної програми. Для виконання даної програми навчальним планом передбачено традиційні види занять: лекції, семінарські та практичні заняття, самостійна робота.

Враховано поглиблення теоретичних знань при відвідуванні лекцій, удосконалення професійних компетенцій на семінарських та практичних заняттях

з урахуванням індивідуальних потреб і можливостей аспірантів, застосуванням сучасних інформаційних та комунікаційних засобів викладання навчальної дисципліни.

Навчальний план та програма підготовки аспірантів з нормативної навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» розраховані на 12 кредитів (360 годин), з яких 1 кредит (30 годин).

Для виявлення рівня компетентностей аспірантів, після кожного розділу програми проводиться проміжний контроль знань за рахунок годин, передбачених на семінарських заняттях.

Для контролю самостійної роботи аспірантів (здобувачів) та з врахуванням вимог щодо наукової складової підготовки здобувачів освітньо-наукового ступеня доктора філософії навчальною програмою і планом передбачається виконання аспірантами (здобувачами) самостійних проєктів (рефератів, оглядів джерел, мультимедійних та інших презентацій тощо) з подальшим контролем їх виконання. Для визначення рівня засвоєння програми даної навчальної дисципліни передбачено підсумковий залік (2 години).

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

нормативної навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі (очна денна форма навчання) за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби»
Тривалість: 12 кредитів (360 год.).

Мета навчання: формування нових та поглиблення існуючих у здобувачів освітньо-наукового ступеня доктора філософії загальнопрофесійних та спеціалізовано-професійних медичних компетентностей, здатності розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження та здійснювати дослідницько-інноваційну діяльність в галузі охорони здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних або практичних знань та/або професійної практики.

Контингент слухачів: особи, які навчаються в аспірантурі заочною денною формою навчання.

Контингент слухачів: особи, які навчаються в аспірантурі заочною денною формою навчання.

Код розділу	Назва розділу	Кількість кредитів	Загальний обсяг	Кількість годин				
				аудиторних				Самостійна робота
				Всього	Лекції	Семінари	Практичні	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
01.	Загальна дерматологія	1	20	16	4	4	8	4
02.	Неінфекційні хвороби шкіри	2	150	136	20	40	76	14
03.	Спадкові дерматози	1	10	8	2	2	4	2
04.	Пухлини шкіри	2	40	36	8	10	18	4
05.	Інфекційні та паразитарні хвороби шкіри	1	30	28	6	6	16	2
06.	Мікози	1	10	8	2	2	4	2
07.	Дитяча дерматовенерологія	2	36	34	8	8	18	2
08.	Ураження шкіри при патології внутрішніх органів	0,5	8	6	2	2	2	2
09.	Сифіліс	1	30	26	6	6	14	4
10.	Інфекції, що передаються статевим шляхом	0,5	26	22	6	6	10	4
РАЗОМ:		12	360	320	64	86	170	40

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

**нормативної навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби»
підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі (очна вечірня форма
навчання) за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби»**

Тривалість: 12 кредитів (360 год.).

Мета навчання: удосконалити загально-професійні, спеціалізовано-професійні, дослідницькі, аналітичні компетенції за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби» та визначити рівень його знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог.

Контингент слухачів: особи, які навчаються в аспірантурі заочною вечірньою формою навчання.

Код розділу	Назва розділу	Кількість кредитів	Загальний обсяг	Кількість годин				
				аудиторних				Самостійна робота
				Всього	Лекції	Семинари	Практичні	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
01.	Загальна дерматологія	1	20	12	2	6	4	8
02.	Неінфекційні хвороби шкіри	2	150	92	16	30	46	58
03.	Спадкові дерматози	1	10	8	2	2	4	2
04.	Пухлини шкіри	2	40	32	8	8	16	8
05.	Інфекційні та паразитарні хвороби шкіри	1	30	20	4	6	10	10
06.	Мікози	1	10	6	2	2	2	4
07.	Дитяча дерматовенерологія	2	36	26	8	6	12	10
08.	Ураження шкіри при патології внутрішніх органів	0,5	8	6	2	2	2	2
09.	Сифіліс	1	30	20	4	6	10	10
10.	Інфекції, що передаються статевим шляхом	0,5	26	18	4	6	8	8
РАЗОМ:		12	360	240	52	74	114	120

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

нормативної навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби»
підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі (заочна форма навчання)
за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби»
Тривалість: 12 кредитів (360 год.).

Мета навчання: удосконалити загально-професійні, спеціалізовано-професійні, дослідницькі, аналітичні компетенції за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби» та визначити рівень його знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог.

Контингент слухачів: особи, які навчаються в аспірантурі за заочною формою навчання.

Код розділу	Назва розділу	Кількість кредитів	Загальний обсяг	Кількість годин				
				аудиторних				Самостійна робота
				Всього	Лекції	Семінари	Практичні	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
01.	Загальна дерматологія	1	20	6	2	2	2	14
02.	Неінфекційні хвороби шкіри	2	150	40	10	10	20	110
03.	Спадкові дерматози	1	10	4	2	2	-	6
04.	Пухлини шкіри	2	40	16	4	6	8	24
05.	Інфекційні та паразитарні хвороби шкіри	1	30	14	4	4	6	16
06.	Мікози	1	10	4	2	2	-	6
07.	Дитяча дерматовенерологія	2	36	16	4	4	8	20
08.	Ураження шкіри при патології внутрішніх органів	0,5	8	4	2	2	-	4
09.	Сифіліс	1	30	8	2	2	4	22
10.	Інфекції, що передаються статевим шляхом	0,5	26	8	2	2	4	18
РАЗОМ:		12	360	120	32	36	52	240

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
нормативної навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби»
підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі
(очна денна, очна вечірня та заочна форми навчання)
за спеціальністю 222 Медицина: 14.01.20 - Шкірні та венеричні хвороби

Код розділу	Назва розділу
01.	Загальна дерматологія
01.01	Анатомія, фізіологія, патогістологія шкіри
01.02	Функції шкіри
01.03	Семіотика шкірних висипів
01.04	Методи діагностики в дерматології
01.05	Принципи топічної терапії
01.06	Системна терапія шкірних захворювань
01.07	Медико-соціальна експертиза шкірних захворювань
01.08	Основи організації дерматовенерологічної допомоги населенню
02.	Неінфекційні шкірні захворювання
02.01.	Дерматити
02.01.01	Класифікація
02.01.02	Етіологія та патогенез
02.01.03	Клініка, діагностика
02.01.04	Лікування
02.02.	Екземи
02.02.01	Етіологія, патогенез, класифікація
02.02.02	Клініка, діагностика
02.02.03	Лікування та профілактика
02.03.	Атопічний дерматит
02.03.01	Етіологія, тригери, патогенез
02.03.02.	Клініка, індекси тяжкості захворювання (SCORAD)
02.03.03.	Діагностика, диференційна діагностика
02.03.04.	Лікування, догляд за шкірою, режим харчування
02.04.	Псоріаз
02.04.01	Етіологія, генетичні фактори, патогенез, супутня патологія
02.04.02	Клініка, індекси тяжкості захворювання (PASI), диференційна діагностика
02.04.03	Лікування, фототерапія, імуно-біологічна терапія
02.05	Ліхени (класифікація, клініка, диференційна діагностика, лікування)
02.06	Червоний плаский ліхен (форми, клініка, діагностика, лікування)
02.07	Парапсоріази (класифікація, клінічні прояви, диференційна діагностика, лікування)
02.08	Акне (етіопатогенез, класифікація, форми, індекси тяжкості, клініка,

	асоційована патологія, лікування)
02.09	Розацеа. Себорейний дерматит. Периоральний дерматит. Етіологія, клініка, лікування
02.10	Васкуліти
02.10.01	Етіопатогенез, класифікація
02.10.02	Клініка, діагностика, диференційна діагностика, лікування
02.11	Хвороби імунної системи та сполучної тканини
02.11.01	Червоний вовчак (етіопатогенез, класифікація, клініка, серологічна діагностика, лікування)
02.11.02	Склеродермія (форми, клініка, ускладнення, лікування)
02.11.03	Дерматит Дюринга (етіопатогенез, клініка, системне лікування, режим харчування)
02.12	Бульозні дерматози
02.12.01	Пухирчатки (класифікація, етіопатогенез, клініка, імуногістохімія, клітини Тцанка, лікування)
02.12.02	Бульозний пемфігоїд (клініка, диференційна діагностика, лікування)
02.13	Фотодерматози
02.13.01	Фототипи шкіри. Фоточутливий висип (поліморфний фотодерматоз, сонячна кропив'янка)
02.13.02	Фототоксичні та фотоалергійні реакції
02.13.03	Метаболічні фотодерматози: пелагра, пігментна ксеродерма (клініка, діагностика, лікування)
02.14.	Хвороби волосся
02.14.01	Гніздова алопеція (патогенез, коморбідність, форми, клініка, діагностика, лікування)
02.14.02	Андрогенетична алопеція (типи, клініка, диференційна діагностика, лікування)
02.14.03	Телогенове облісіння (етіологія, клініка, лікування)
02.14.04	Порушення структури волосся
02.15	Хвороби нігтів (дистрофії, оніхомікози, ураження при хронічних дерматозах)
02.16	Вітиліго (клініка, діагностика, лікування)
02.17	Механізм алергійних реакцій при шкірних захворюваннях. Алергійні дерматити (етіологія, клініка, діагностика, лікування)
02.18	Медикаментозні екзантеми (типи, клініка, лікування)
02.19	Кропив'янка (класифікація, патогенез, клініка, діагностика, лікування)
02.20	Синдром Стівенса-Джонсона. Токсико-епідермальний некроліз. DRESS –синдром. Діагностика. Невідкладна допомога

03.	Спадкові дерматози
03.01.	Іхтіозіформні дерматози
03.01.01.	Етіологія, класифікація, клініка, діагностика, лікування
03.02.	Бульозний епідермоліз
03.02.01.	Етіологія, класифікація, клініка, діагностика, лікування
03.03.	Порушення пігментації (гіпохромії, дисхромії, гіперпігментації)
03.04.	Фотодерматози (порфірії)
03.04.01.	Етіологія, класифікація, клініка, діагностика, лікування
03.05	Нейрокутанні синдроми
03.05.01	Нейрофіброматоз (клініка, діагностика)
03.05.02	Туберозний склероз (клініка, лікування)
03.06	Хвороба Дар'є (клініка, діагностика лікування)
04.	Пухлини шкіри
04.01.	Невуси (вроджені та набуті)
04.01.01.	Класифікація, клініка, дерматоскопія, лікування
04.02.02.	Доброякісні пухлини і вади розвитку похідних шкіри
04.02.01	Клінічні варіанти, перебіг, прогноз, лікування
04.03	Доброякісні пухлини припущено вірусного походження
04.03.01.	Клініка, дерматоскопія, лікування
04.04	Передракові захворювання шкіри та слизових оболонок
04.04.01.	Класифікація, клініка, діагностика, лікування
04.05.	Пухлини кровоносних та лімфатичних судин
04.05.01.	Класифікація, клініка, методи лікування
04.06.	Внутрішньоепідермальний рак: перебіг, прогноз, тактика ведення
04.07.	Базальноклітинний рак шкіри
04.07.01.	Клінічні форми , принципи диференційної діагностики, дерматоскопія
04.07.02.	Перебіг, прогноз, тактика ведення хворого
04.08.	Плоскоклітинний рак шкіри (діагностика, прогноз, методи лікування)
04.09	Меланома (класифікація, клініка, діагностика, дерматоскопічні критерії, прогноз, лікування)
04.10	Лімфоми шкіри
04.10.01	Етіологія, патогенез, класифікація
04.10.02	Клінічні варіанти Т-клітинних лімфом, диференційна діагностика, лікування
04.10.03.	В-клітинні лімфоми (клінічні варіанти, діагностика, лікування).
04.11	Лімфогранульоматоз
04.11	Псевдолімфоми шкіри (клінічні варіанти, перебіг, лікування)
05.	Інфекційні та паразитарні захворювання
05.01.	Захворювання, спричинені бактеріями: імпетиго, ектима, целюліт, фолікуліти, фурункули, абсцеси (збудники, клініка, лікування)
05.02	Вірусні інфекції

05.02.01	Інфекція вірусу простого герпесу (типи, клініка, діагностика, диференційна діагностика, лікування)
05.02.02	Вітряна віспа. Оперізувальний лишай Клініка, діагностика, лікування
05.02.03	Інфекція Епштейна Барра. Кір. Краснуха. Інфекційна еритема. Рожевий ліхен. Синдром Джіанотті-Крості
05.03.	Бородавки (типи, лікування). Контагіозний моллюск.
05.04	Короста (збудник, клінічні прояви, діагностика, лікування)
05.05.	Педикульоз (волосистої частини голови, лобковий, платяний). Клініка, діагностика, лікування
05.06.	Туберкульоз (етіологія, класифікація, клініка, діагностика, лікування)
05.07.	Лепра (форми, збудник, клініка, діагностика, лікування)
05.08	Шкірна патологія та СНІД
06.	Мікози шкіри
06.01.	Кератомікози (різнокольоровий лишай, п'єдра). Клініка. Лікування
06.02.	Дерматомікози (класифікація, збудники, клініка, діагностика, диференційна діагностика, лікування)
06.03.	Кандидоз (форми, клініка, діагностика, лікування, профілактика)
06.04	Глибокі мікози (форми, клініка, лікування)
06.05	Еритразма (збудник, клініка, діагностика, лікування)
07.	Дитяча дерматовенерологія
07.01.	Анатомія та фізіологія шкіри в різні вікові періоди розвитку дитини
07.02	Гістологія шкіри в різні вікові періоди розвитку дитини
07.03	Принципи лікування шкірних та венеричних хвороб у дітей
07.04.	Неінфекційні шкірні хвороби у дітей
07.04.01.	Захворювання шкіри у новонароджених (клініка, тактика ведення хворих)
07.04.02.	Екзема, дерматити та споріднені сверблячі дерматози (етіологія, клініка, діагностика, лікування)
07.04.03.	Папулосквамозні захворювання (клінічні прояви, діагностика, лікування)
07.04.04.	Васкуліти (класифікація, клініка, тактика ведення)
07.04.05.	Розлади сполучної тканини: обмежена склеродермія, атрофії (клініка, лікування)
07.04.06.	Бульозні захворювання шкіри та синдроми на слизових оболонках (етіологія, клініка, діагностика, лікування)
07.04.07	Хвороби волосся (класифікація, етіологія, клініка, лікування)
07.05.	Бактеріальні та вірусні інфекції (збудники, клініка, діагностика, лікування)
07.06.	Мікози (класифікація, клініка, діагностика, лікування)
07.07.	Сифіліс
07.07.01	Набутий сифіліс (класифікація, клініка, діагностика, лікування)
07.07.02	Вроджений сифіліс (класифікація, клінічні прояви, діагностика, профілактика)
07.08.	Гонорея, клінічні особливості у дітей (гонорея в дівчат, гонорея в

	хлопців)
07.09.	Негонорейні захворювання у дітей (хламідіоз, трихомоніаз, бактеріальний вагіноз, уrogenітальний кандидоз). Форми, клінічні прояви, лікування.
08.	Ураження шкіри при патології внутрішніх органів
08.01.	Шкіра та захворювання ШКТ, гепатобіліарної системи, нирок, серця та легенів (клінічні прояви, діагностика, тактика ведення хворих)
08.02.	Шкірні прояви ендокринних розладів (клініка, діагностика, тактика ведення хворих)
08.03	Шкірні симптоми злоякісних пухлин внутрішніх органів: паранеопластичні синдроми (клініка, діагностика, тактика ведення хворих)
09.	Сифіліс
09.01.	Етіологія сифілісу (морфологія та біологія <i>Tr. Pallidum</i>). Умови та шляхи зараження
09.02	Патогенез сифілісу
09.03	Клініка первинного сифілісу (диференційна діагностика)
09.04	Клініка вторинного сифілісу (диференційна діагностика)
09.09	Клініка третинного сифілісу (диференційна діагностика)
09.10	Атипові форми сифілісу
09.11	Ураження внутрішніх органів при сифілісі
09.12	Нейросифіліс (ранні та пізні форми)
09.13	Вроджений сифіліс (сифіліс плоду, ранній вроджений, пізній вроджений)
09.14	Серологічна діагностика сифілісу
09.15	Лікування сифілісу (критерії виліковності, серорезистентність)
09.16	Тактика ведення вагітних, хворих на сифіліс
09.17	Епідеміологія та профілактика сифілісу
10	Інфекції, що передаються статевим шляхом
09.01.	Гонорея
09.01.01.	Етіологія і патогенез (морфологія та будова гонококка). Класифікація
09.01.02.	Клінічні прояви гонореї у чоловіків. Діагностика. Ускладнення
09.01.03.	Клінічні прояви гонореї у жінок. Діагностика. Ускладнення
09.01.04.	Клінічні прояви гонореї у чоловіків. Діагностика. Ускладнення
09.01.05.	Дисемінована гонорейна інфекція
09.02.	Лікування гонореї у жінок та чоловіків
09.02.01.	Лікування гонореї у вагітних. Критерії виліковності
09.02.02.	Хламідіоз
09.02.03.	Сечостатевий хламідіоз у жінок. Клініка, Діагностика.
09.02.04.	Хламідійна інфекція у чоловіків. Клініка, Діагностика.
09.02.05.	Лікування хламідіозу
09.02.06.	Трихомоніаз.Клініка, діагностика лікування
09.03.	Генітальний герпес. Клініка, діагностика, диференційна діагностика з іншими ерозійно-виразковими ураженнями, тактика ведення хворих

09.03.01.	Гострокінцеві кондиліоми. Контагіозний моллюск. Клініка, диференційна діагностика, лікування
09.03.02.	Урогенітальний кандидоз. Клініка, діагностика, лікування
09.03.03.	Мікоплазмоз. Уреаплазмоз. Етіологія, клініка, діагностика, тактика ведення хворих та їх партнерів
09.03.04.	Бактеріальний вагіноз у жінок: клініка, діагностика, лікування
09.03.05.	М'який шанкр: етіологія, клініка, диференційна діагностика, лікування
09.03.06.	Синдром Рейтера: етіологія, форми, клініка, діагностика, лікування

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Навчально-методичні матеріали самостійної роботи аспірантів враховують специфіку навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби».

Рекомендації до самостійного вивчення навчального матеріалу включають вказівки щодо терміну та обсягу засвоєння матеріалу із зазначенням навчальних і наукових видань, що використовуються з цією метою, а також питання для самоконтролю, тести, контрольні завдання, вимоги і приклади оформлення самостійної письмової (дисертаційної) роботи, критерії оцінювання.

Методичні рекомендації до самостійної роботи аспірантів включають таку інформацію (залежно від форми проведення занять):

- методичні рекомендації до практичних занять – приклади розв'язування задач, варіанти задач для самостійної роботи та відповіді до них;
- методичні рекомендації до семінарських занять – тематику і методичні поради до опрацювання теоретичних питань (завдань) з акцентуванням уваги аспіранта на основних проблемних питаннях, які розглядаються, список літературних джерел, тощо;

методичні рекомендації до дисертаційних робіт включають вимоги до змісту і структури роботи; вимоги до оформлення: тексту, графічної частини, літератури; приклади оформлення текстової і графічної частини, що базується на матеріалі навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби».

Форми та види організації самостійної роботи.

Самостійна робота аспіранта над засвоєнням навчального матеріалу з дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» може виконуватись у бібліотеці Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика, у національній медичній бібліотеці, навчальних кабінетах кафедри, комп'ютерному класі кафедри, а також в домашніх умовах.

Передбачаються такі організаційні **форми** самостійної роботи аспіранта:

- навчальна робота, яка виконується самостійно у вільний від занять та зручний для аспіранта час, як правило, поза аудиторією;

- навчальна робота, яка з урахуванням специфіки дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» виконується в навчальних кабінетах кафедри, комп'ютерному класі кафедри;
- вдосконалення теоретичних і практичних навичок в умовах курації хворих у відділеннях лікувальної бази кафедри;
- робота аспіранта над індивідуальними завданнями під керівництвом викладача (аудиторна робота, робота з використанням комп'ютерної техніки, робота у віварію тощо);
- індивідуальні навчальні завдання з дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби», які видаються аспірантам у терміни, передбачені візиткою навчальної дисципліни і виконуються кожним аспірантом самостійно при консультуванні викладачем;
- індивідуальні навчально-дослідні завдання (ІНДЗ) – вид позааудиторної самостійної роботи аспіранта навчального, навчально-дослідницького чи експериментального характеру, які виконуються у процесі вивчення програмного матеріалу навчального курсу в даному семестрі в терміни, передбачені програмою навчальної дисципліни;
- робота аспіранта над виконанням дисертаційної роботи.

Найпоширенішими *видами* індивідуальних навчальних та індивідуальних навчально-дослідних завдань є:

- робота з підручниками або посібниками;
- розв'язування та складання практичних (наприклад, ситуативних) задач різного рівня складності з теми (чи модуля);
- комплексний опис будови, властивостей, функцій, явищ, об'єктів;
- анотація прочитаної додаткової літератури з курсу, бібліографічний опис, історичні довідки тощо;
- розробка сценарію позаурочного навчального заходу, аналіз елементів передового педагогічного досвіду тощо;
- виготовлення колекцій, моделей, розробка схем систематизації органічного світу;
- складання індивідуальної картки фізичного розвитку, паспорту здоров'я та схем індивідуального графіка підвищення майстерності тощо;
- розробка навчальних та діагностичних тестових завдань з предмету;
- проведення діагностичних досліджень та їх інтерпретація;
- проведення експериментальних досліджень та їх інтерпретація;
- укладання конспектів практичних занять на інноваційних засадах;
- реферування іноземних текстів за фаховими темами.

Зміст самостійної роботи аспіранта з навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» визначається робочою програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача і може складатися з таких *видів роботи*:

- підготовка до аудиторних занять (лекцій, практичних, семінарських, лабораторних, співбесіди з лектором тощо);
- виконання індивідуальних завдань;

- самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни згідно робочої програми навчальної дисципліни;
- переклад іноземних текстів встановлених обсягів;
- виконання контрольних робіт аспірантами заочної і форми навчання;
- підготовка і виконання завдань, передбачених програмою практичної підготовки, дисертаційних робіт тощо;
- підготовка до усіх видів контролю, в тому числі до модульних і комплексних контрольних робіт та підсумкової атестації (державних іспитів, виконання випускової кваліфікаційної роботи, виконання дисертаційної роботи);
- робота у наукових проблемних групах молодих вчених, семінарах тощо;
- участь у роботі наукових і науково-практичних конференцій, семінарів з фаху або навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» тощо;
- виконання завдань, які базуються на використанні сучасних інформаційних технологій і комп'ютерних засобів навчання.

Методичні матеріали для самостійної роботи аспірантів передбачають можливість проведення самоконтролю з боку аспіранта. Для самостійної роботи аспіранту також рекомендується відповідна наукова та фахова монографічна і періодична література з спеціальності «Шкірні та венеричні хвороби».

Матеріально-технічне й інформаційно-технічне забезпечення самостійної роботи аспіранта містить:

- навчальну і навчально-методичну літературу з дерматовенерології;
- бібліотеку з читальним залом, укомплектованим відповідно до діючих нормативів;
- комп'ютерний клас з навчальними та контролюючими програмами з навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» та можливість роботи в мережі Інтернет;
- навчальні кабінети, оглядові, актовий зал тощо;
- місця проходження практики (клінічні бази кафедри дерматовенерології) відповідно до укладених угод.

Забезпечення належних умов самостійної роботи аспіранта на складному діагностичному обладнанні, у комп'ютерному класі та інших навчальних об'єктах підвищеної небезпеки здійснюється за попередньо укладеним графіком під керівництвом наукового керівника.

ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРАКТИКУМ

Невід'ємною частиною опанування навчального курсу професійної та практичної підготовки за науковою спеціальністю (спеціалізацією) в аспірантурі та поза аспірантурою є педагогічний практикум.

Мета – забезпечення формування та розвитку освітньо-прикладних компонентів викладацьких компетентностей.

Завданнями педагогічного практикуму є оволодіння навиками підготовки навчально-методичної документації, проведення аудиторних занять, організації

позааудиторної роботи здобувачів вищої та/або післядипломної освіти, заходів безперервного професійного розвитку.

Педагогічний практикум проводять, як правило, на випусковій кафедрі, або на кафедрі, на якій працює науковий керівник здобувача вищої освіти.

Педагогічний практикум проходить під організаційно-методичним керівництвом науково-педагогічного працівника зазначеної кафедри, який є куратором відповідної навчальної дисципліни професійної та практичної підготовки за науковою спеціальністю (спеціалізацією), що опановує здобувач вищої освіти. Рішенням, обговореним і схваленим на засіданні кафедри, організаційно-методичне керівництво педагогічним практикумом може бути покладено на іншого науково-педагогічного працівника відповідної кафедри, в тому числі, на наукового керівника здобувача вищої освіти.

Загальний обсяг педагогічного практикуму становить 30 годин (1 кредит), що виділяються та обліковуються в межах годин самостійної роботи здобувача вищої освіти за відповідною навчальною дисципліною професійної та практичної підготовки за науковою спеціальністю (спеціалізацією).

Зміст заходів педагогічного практикуму та послідовність їх виконання визначається у індивідуальному плані педагогічного практикуму здобувача вищої освіти, що погоджується керівником педагогічного практикуму та затверджується завідувачем кафедри, на якій проводиться педагогічний практикум.

Звіт про проходження педагогічного практикуму здобувача вищої освіти погоджується керівником педагогічного практикуму, обговорюється та схвалюється на засіданні кафедри, на якій проводився педагогічний практикум, та затверджується завідувачем даної кафедри.

Форма індивідуального плану педагогічного практикуму здобувача вищої освіти, звіту про проходження педагогічного практикуму, навчально-методичних документів, що готує здобувач вищої освіти в межах виконання завдань педагогічного практикуму, визначається Альбомом форм.

Відповідальність за організацію, проведення та контроль якості педагогічного практикуму покладається на завідувача кафедри, на якій проводився педагогічний практикум, а саме: завідувача випускової кафедри або завідувача кафедри, на якій працює науковий керівник здобувача вищої освіти.

КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ

Характеристика оціночних ресурсів для поточного та проміжного контролю компетентностей.

Результати поточного та проміжного контролю компетентностей оцінюються згідно з вимогами Положення про організацію освітнього процесу в Національній медичній академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, затвердженого вченою радою Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (протокол № 2 від 18.02.2015 року).

Залежно від особливостей дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» встановлені такі форми її контролю:

- поточний контроль виконаних практичних завдань, в т.ч. контрольна робота, самостійна робота та письмові модульні контрольні роботи;
- тестовий чи інші види контролю з тем (модулів);
- поточний контроль засвоєння матеріалу семінарських (практичних) занять на підставі відповідей на питання, дискусій, повідомлень, доповіді за матеріалом тем, включених до програми циклу;
- індивідуальні навчально-дослідні завдання та їх захист;
- стаття, тези, та інші публікації в наукових виданнях, опубліковані за рішенням кафедри, за підсумками науково-дослідницької роботи;
- виступи.

Технологія проведення заліку.

Контроль знань аспірантів – складова частина навчально-виховного процесу на кафедрі дерматовенерології.

Він здійснюється для того, щоб виявити якість засвоєних знань, умінь і навичок практичної діяльності.

Зміст контролю зумовлений дидактичними цілями і завданнями, що стоять перед вивченням навчальної дисципліни чи окремих її частин.

Поточний та підсумковий залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння аспірантом навчального матеріалу на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних (семінарських) заняттях. Ці результати можуть зараховуватися як підсумок поточного контролю без додаткового опитування аспірантів.

Кількість екзаменів та заліків з навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби» визначається навчальними планами.

Аспірант вважається допущеним до підсумкового контролю з навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби», якщо він виконав всі види робіт, передбачені навчальним планом.

Проміжний контроль компетентностей з окремих розділів програми проводяться після закінчення їх вивчення, до початку підсумкового контролю. Заліки приймаються викладачами, які проводили практичні, семінарські та інші заняття в навчальній групі або читали лекції з даної дисципліни.

Залік виставляється за результатами роботи аспіранта протягом навчання (виконання аспірантом індивідуальних завдань та контрольних робіт, виступів на семінарських заняттях та оцінок поточного контролю), якщо він отримав рейтинг з дисципліни не менше 0,6 від максимально можливого значення (рейтингової шкали).

Якщо аспірант не отримав залік за рейтингом, залік виставляється за результатами виконання ним залікової контрольної роботи або підсумкової співбесіди.

За наявності поважних причин (хвороба, сімейні обставини та ін.), що документально підтверджені, окремим аспірантам може встановлюватись індивідуальний графік складання заліків.

Аспірант не допускається до підсумкового контролю з дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби», якщо він не виконав усіх видів робіт, завдань (комп'ютерні практикуми, курсові, реферати, аналітичні огляди та ін.), які передбачені робочим

навчальним планом з навчальної дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби», або має незадовільні оцінки з проміжного контролю за розділами дисципліни.

Технологія організації і проведення заліку охоплює такі аспекти:

- ознайомлення аспірантів із програмою проведення заліку, яка містить перелік вузлових питань дисципліни та літературу, що аспіранти можуть використати у процесі підготовки до заліку;
- ознайомлення аспірантів з методикою проведення заліку. Залік проводиться за заліковими білетами; використовуються різні методи перевірки: усна, письмова, тестова (з використанням комп'ютерів) і на паперових носіях.

Оціночні ресурси для поточного та підсумкового контролю засвоєння знань.

Демократизація освіти в Україні вимагає відмовитися не лише від контролю знань, умінь і навичок, а й від рутинних форм стимулювання аспірантів за допомогою оцінок. Необхідні інші підходи. У системі діагностування оцінка як засіб стимулювання набуває нової якості.

Передусім результати діагностування, в якому можуть бути використані оціночні судження (*бали*), сприяють самовизначенню, самоактуалізації аспірантів. А це в нових соціально-економічних умовах конкурентного суспільства стає важливим чинником.

Доповнюючись принципом добровільного навчання, а отже, й контролю, оцінка переростає у засіб раціонального визначення особистого рейтингу – показника значущості (ваги) людини в цивілізованому суспільстві.

Таким чином, на кафедрі дерматовенерології запроваджений контроль – з'ясування, вимірювання й оцінювання знань, умінь і навичок аспірантів за бальною шкалою.

З'ясування й вимірювання – *перевірка*, - складовий компонент контролю, провідна функція якого є забезпечення зворотного зв'язку між педагогом та аспірантом, отримання викладачем об'єктивної інформації про рівень засвоєння навчального матеріалу, своєчасне виявлення недоліків і прогалин у знаннях.

Окрім перевірки, контроль містить у собі оцінювання (як процес) і оцінку (як результат) перевірки. Підставою для *оцінювання* успішності аспірантів є підсумки (результати) контролю.

Оцінка – важливий засіб стимулювання навчання, позитивної мотивації, впливу на особистість.

Використовуються такі **методи контролю** знань, умінь і навичок, як:

- систематичне спостереження за аспірантами у процесі навчання;
- індивідуальне та фронтальне опитування (усне та письмове);
- контрольна і самостійна робота (практична, тощо);
- тестовий контроль (комп'ютерний).

1. Спостереження. Хоча результати спостереження за навчальною діяльністю аспірантів викладачі не фіксують в офіційних документах (журналах чи відомостях), однак вони надзвичайно цінні для своєчасної корекції навчального

процесу, здійснення індивідуальних та диференційованих підходів до навчання аспірантів. Спостерігаючи за роботою аспірантів на семінарських і практичних заняттях, викладачі кафедри складають уявлення про те, наскільки плідно проходить їхня самостійна підготовка, якою мірою в них розвинуті пізнавальні можливості і творчі здібності, самостійність в оволодінні знаннями, мотивація учіння. Значну роль при цьому відіграють індивідуальні консультації, на яких в довірливій бесіді викладачі не тільки виявляють негативні фактори, а й здійснюють профілактичні заходи щодо попередження низької успішності.

2. Індивідуальне опитування – це перевірка знань, умінь і навичок у конкретного аспіранта, співпраця на рівні «викладач – аспірант». Викладач, уникаючи пасивності інших аспірантів, які не підлягають опитуванню, використовують комбіноване (змішане) опитування, за допомогою якого охоплюється кілька аспірантів (одночасні самостійні роботи, тощо).

3. Фронтальне опитування дає можливість викладачу за досить короткий термін перевірити рівень знань у великій кількості аспірантів, включаючи їх в активну навчально-пізнавальну діяльність, систематизувати, узагальнити й підсумувати вивчене. Використання методу опитування сприяє повторенню, систематизації і узагальненню вивченого раніше матеріалу.

4. Усне опитування – найпоширеніший метод контролю знань аспірантів, суть якого полягає в постановці перед ними запитань за змістом навчального матеріалу, що виноситься для контролю, та оцінюванні їхніх відповідей. Усне опитування проводиться в різних формах (індивідуальне, фронтальне). Викладач безпосередньо спілкується з аспірантом, виявляє рівень його знань, ставить додаткові, перевірочні запитання.

5. Письмовий контроль – дає можливість викладачам одночасно перевірити знання, уміння та навички аспірантів однієї чи декількох груп. Цей метод, відрізняючись простотою застосування, дозволяє викладачам економніше використовувати навчальний час, досягати єдності вимог, індивідуалізувати їх. Крім того, письмові роботи дають можливість виявляти уміння логічно, послідовно і стисло висловлювати свої думки на аркуші паперу. Варто також зазначити, що письмові контрольні роботи аспірантів оцінюються з вищою об'єктивністю, ніж результати усного опитування, тому що викладачі не обмежені часом. До недоліків цього методу відносять такі: відсутність живого контакту викладача з аспірантами, цілеспрямованих впливів на зміст їхньої навчальної праці, що в цілому знижує виховну функцію контролю; успіхи і помилки чи неточності аспіранта, зафіксовані в контрольній роботі, ніби «віддаляють» від нього час до повідомлення результатів, що не дозволяє мобільно проводити корекцію знань, як при усному опитуванні; письмовий контроль, будучи трудомістким, вимагає копіткої роботи викладачів як з підготовки індивідуальних завдань, так і в забезпеченні самостійного їх виконання аспірантами.

Питання для самостійних і контрольних робіт розробляються на основі предметних програм і змісту підручників. Вони бувають різні за рівнем складності, починаючи з репродуктивних і закінчуючи проблемно-пошуковими,

творчими; відповіді на поставлені питання виявляють уміння аспірантів застосовувати набуті знання в практичній діяльності.

6. Графічна перевірка – використовується переважно при вивченні можливостей графічного оформлення дисертаційного матеріалу, практикуми з обробки результатів тощо. Форми графічної перевірки знань, умінь та навичок аспірантів дуже різноманітні: креслення, схеми процесів, побудова діаграм, розробка проектів тощо. Крім перевірки теоретичних знань, графічні контрольні роботи дозволяють викладачам виявити в аспірантів вміння та навички узагальнювати, класифікувати вивчений матеріал, просторову уяву, спеціальні вміння та ін. Завдяки тому, що кожен аспірант виконує індивідуальне завдання, цей метод контролю сприяє розвитку їхньої пізнавальної самостійності, наполегливості, вихованню сумлінності, відповідальності. Оцінювання графічних робіт проходить у вигляді співбесіди з викладачем, де аспірант захищає виконану роботу, а викладач вказує на позитивні та негативні аспекти графічних робіт та виставляє оцінку в журнал. Іншою формою оцінювання графічних робіт аспірантів є їх публічний аналіз та обговорення. Для цього усі графічні роботи аспірантів (презентації) за темою чи модулем навчальної програми заслуховуються на конференції, тут важливим стає порівняння й оцінка аспірантами власних та робіт своїх одногрупників.

7. Практичний контроль умінь та навичок – здійснюється через контрольні завдання, які вимагають виконання аспірантами певних дій, операцій, діагностичних обстежень. У практичні завдання викладачі інколи вводять запитання, які вимагають теоретичного обґрунтування виконуваних робіт. Практичний контроль знань дозволяє перевірити уміння і навички аспірантів виконувати певні діагностичні маніпуляції, оперативних втручань тощо.

8. Програмоване опитування – полягає в доборі однакових (стандартних) за складністю та кількістю питань для всієї групи. Цей вид опитування може бути безмашинним (аспірантам роздаються картки для безмашинного контролю) або машинним (з допомогою комп'ютерів).

9. Тестовий контроль – найбільш популярний метод діагностики освітньо-кваліфікаційного рівня підготовки аспірантів.

Оціночні ресурси для проміжної атестації за підсумками засвоєння дисципліни.

Контроль професійних знань і вмінь, що передбачає попередню підготовку аспіранта з дисципліни.

Рівень знань характеризується об'ємом, глибиною і ступенем засвоєння теоретичного матеріалу аспірантами з дисципліни «Шкірні та венеричні хвороби», а також умінням пов'язати теорію з розв'язанням практичних завдань, пошуком нових знань, умінням захищати і обґрунтовувати висунуті положення, знанням літератури з даної дисципліни і оцінюється викладачем.

Планові результати навчання з дисципліни.

Результатом навчання в аспірантурі з спеціальності «Шкірні та венеричні хвороби» є засвоєння загальнопрофесійних, спеціалізовано-професійних, дослідницьких, аналітичних компетенцій задля досягнення рівня знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог для отримання ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби»

Загально-професійні компетенції:

Компетентність виконувати оригінальні дослідження в медицині та досягати наукових результатів, що створюють нові знання, із звертанням особливої уваги до актуальних задач/проблем та використанням новітніх наукових методів. Здатність планувати проведення клінічного та експериментального дослідження, обирати сучасні методологічні підходи до оцінки результатів, здійснювати статистичний аналіз результатів. Здатність здійснювати аналіз наукової літератури (вітчизняної та зарубіжної), створити та оформити огляд літератури (мета аналіз). Здатність провести аналіз результатів наукових досліджень та оформити їх у вигляді наукової публікації/виступу українською та англійською мовами.

Спеціалізовано-професійні компетенції:

- здатність застосовувати знання фундаментальних основ, сучасних досліджень проблем і тенденцій медицини у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають в Україні та інших країнах світу;
- здатність відокремлювати структурні елементи, що складають теоретичну та емпіричну основу системи знань зі спеціальності 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби»;
- здатність використовуючи найбільш вірогідний або синдромний діагноз, дані лабораторного та інструментального обстеження пацієнта, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, за певним алгоритмом, здійснювати диференціальну діагностику захворювань для тематичних напрямків зі спеціальності 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби»
- здатність на підставі даних про зміни певних контингентів населення та про наявність впливу на нього навколишнього середовища, використовуючи існуючі методи, в межах первинної медико-санітарної допомоги населенню здійснювати систему санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів щодо: профілактики; первинної профілактики; пропаганди здорового способу життя;
- здатність в умовах лікувальної установи, використовуючи узагальнену процедуру оцінки стану пацієнта, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, формувати диспансерні групи хворих; сформувати групи здорових людей, що підлягають диспансерному нагляду;

Дослідницькі компетенції:

- володіння сучасними методами наукового дослідження, в тому числі пошуку інформації в літературі, розрізнення первинних і вторинних джерел, використання традиційних та новітніх інформаційно-комунікаційних технологій;

- здатність до використання сучасного наукового обладнання та інноваційних технологій у галузі медицини;
- компетентність інтерпретувати результати експериментів та брати участь у дискусіях із досвідченими науковцями стосовно наукового значення та потенційних наслідків отриманих результатів.

Аналітичні компетентності:

- здатність проводити науковий аналіз результатів досліджень і використовувати їх в практичній діяльності;
- здатність осмислення своїх власних припущень та перевірки зроблених іншими припущень, що вважаються доведеними, у галузі медицини;
- здатність до формулювання концепції в результаті читання, дослідження, обговорення і мозкового штурму у високо спеціалізованій, присвяченій певній темі роботі академічного або професійного спрямування;
- здатність до виявлення зв'язків між сучасними концепціями медичної науки, наведення доказів та/або інших аргументів, що спростовують ці докази;
- здатність до включення нових висновків в існуючі знання щодо використання засобів діагностики, профілактики та лікування у різних груп населення.

ПЕРЕЛІК
компетентностей відповідно до нормативної навчальної дисципліни
«Дерматовенерологія» за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні
хвороби»;

№ п/п	Назва
Загальнопрофесійні компетентності	
1.	Здатність виконувати оригінальні дослідження в дерматовенерології та досягати наукових результатів, що створюють нові знання, із звертанням особливої уваги до актуальних задач/проблем та використанням новітніх наукових методів.
2.	Здатність планувати проведення клінічного та експериментального дослідження, обирати сучасні методологічні підходи до оцінки результатів, здійснювати статистичний аналіз результатів.
3.	Здатність здійснювати аналіз наукової літератури (вітчизняної та зарубіжної), створити та оформити огляд літератури (мета аналіз).
4.	Здатність провести аналіз результатів наукових досліджень та оформити їх у вигляді наукової публікації/виступу.
Спеціалізовано-професійні компетентності	
5.	Здатність застосовувати знання фундаментальних основ, сучасних досліджень проблем і тенденцій фармації у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають в Україні та інших країнах світу.
6.	Здатність відокремлювати структурні елементи, які складають теоретичну та емпіричну основу системи знань зі спеціальності 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби».
7.	Здатність розробляти теоретичні основи нових лікувально-діагностичних та оперативних втручань, класифікацій.
8.	Здатність до обґрунтування доцільності застосування нових різновидів апаратури при проведенні певних лікувально-діагностичних та інвазивних втручань
9.	Здатність теоретично та експериментально обґрунтувати нові процеси, які відбуваються при застосуванні апаратури, що раніше не застосовувалась
10.	Здатність розробляти нові і вдосконалювати наявні підходи до діагностики і лікування дерматовенерологічних захворювань
11.	Здатність до наукового обґрунтування, розроблення та вдосконалення нормативно-технічної документації на дослідження

12.	Здатність до розробки нових і вдосконалення наявних методів діагностики та лікування дерматозів, класифікацій.
13.	Фундаментальні та прикладні дослідження у сфері матеріально-технічного, фінансового інтелектуального й інформаційного забезпечення дерматовенерології. Оцінка соціально-економічної ефективності впровадження досягнень науково-технічного прогресу та заходів, спрямованих на підвищення якості життя пацієнтів.
14.	Здатність до фундаментальних та прикладних досліджень щодо обґрунтування галузевих програм, нормативно-правового регулювання й оптимізації дерматовенерологічної допомоги населенню, контингентів хворих за окремими нозологічними формами; наукове обґрунтування адаптивного управління організаціями дерматовенерологічної галузі на основі аналізу їх діяльності, використання теорії управління, фінансів, інвестицій, маркетингу, логістики, належної виробничої й аптечної практики.
15.	Здатність досліджувати етичні аспекти та фактори макро- і мікросередовища у діяльності дерматологічних клінік.
16.	Здатність проводити дерматовенерологічний маркетинг. Маркетингові дослідження методів лікування та проведення дерматохірургічних втручань як життєво необхідного товару, асортиментна, збутова та комунікаційна політика. Дерматовенерологічне товарознавство.
17.	Здатність науково обґрунтовувати соціально-економічні механізми дерматовенерологічного забезпечення в умовах страхової медицини. Організаційні дослідження в галузі дерматовенерології. Дослідження щодо створення, клінічних випробувань і раціонального використання апаратури, матеріалів. Дерматовенерологічне ціноутворення.
18.	Здатність до методичного, організаційного обґрунтування розвитку інформаційних і комп'ютерних технологій у дерматовенерології.
19.	Здатність до фундаментальних та прикладних досліджень зовнішньоекономічної діяльності в галузі дерматовенерології, зокрема стратегії дерматовенерологічного маркетингу, менеджмента та логістики.
20.	Здатність удосконалення форм і методів організації та управління у дерматовенерології. Оптимізація забезпечення лікарськими засобами та виробами медичного призначення населення в умовах надзвичайних ситуацій.
21.	Здатність до організаційних досліджень в галузі дерматовенерології та медичного права.

22.	Здатність оптимізації управління трудовими ресурсами дерматовенерологічної галузі: кадрове забезпечення, прогнозування, ротация, підготовка та перепідготовка, підвищення кваліфікації й атестація дерматовенерологічних кадрів, зокрема викладачів і професорсько-викладацького складу закладів медичної освіти.
23.	Здатність аналізувати історичні аспекти розвитку дерматовенерології: правові, етичні, технологічні, нормативні та інші чинники регулювання діяльності медичних дерматовенерологічних закладів у вітчизняному та міжнародному досвіді.
	Дослідницькі компетентності
24.	Володіння сучасними методами наукового дослідження, в тому числі пошуку інформації в літературі, розрізнення первинних і вторинних джерел, використання традиційних та новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.
25.	Здатність до використання сучасного наукового обладнання та інноваційних технологій у галузі дерматовенерології.
26.	Компетентність інтерпретувати результати експериментів та брати участь у дискусіях із досвідченими науковцями стосовно наукового значення та потенційних наслідків отриманих результатів.
27.	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
	Аналітичні компетентності
28.	Здатність проводити науковий аналіз результатів досліджень і використовувати їх в практичній діяльності.
29.	Здатність осмислення своїх власних припущень та перевірки зроблених іншими припущень, які вважаються доведеними у галузі медицини.
30.	Здатність до формулювання ідей концепції в результаті читання, дослідження, обговорення і мозкового штурму у високо спеціалізованій, присвяченій певній темі роботі академічного або професійного спрямування.
31.	Здатність до виявлення зв'язків між сучасними концепціями медичної науки, наведення доказів та/або інших аргументів, що спростовують ці докази.
32.	Здатність до включення нових висновків в існуючі знання щодо використання засобів діагностики, профілактики та лікування у різних груп населення.

Планові результати навчання з дисципліни, співвіднесені з компетентностями.

Відповідно до вимог освітньо-наукової програми очікується, що в результаті успішного навчання за програмою, поряд із іншими професійними навиками, здобувач ступеня доктора філософії повинен володіти наступними компетентностями:

**КВАЛІФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА
ЗДОБУВАЧА СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ (PhD),
який закінчив навчання з нормативної навчальної дисципліни
«Дерматовенерологія» за спеціальністю 14.01.20 «Шкірні та венеричні
хвороби»**

№ п/п	Назва	Знання	Уміння
Загальнопрофесійні компетентності			
1.	Здатність виконувати оригінальні дослідження в дерматовенерології та досягати наукових результатів, що створюють нові знання, із звертанням особливої уваги до актуальних задач/проблем та використанням новітніх наукових методів.	+	+
2.	Здатність планувати проведення клінічного та експериментального дослідження, обирати сучасні методологічні підходи до оцінки результатів, здійснювати статистичний аналіз результатів.	+	+
3.	Здатність здійснювати аналіз наукової літератури (вітчизняної та зарубіжної), створити та оформити огляд літератури (мета аналіз).	+	+
4.	Здатність провести аналіз результатів наукових досліджень та оформити їх у вигляді наукової публікації/виступу.	+	+
Спеціалізовано-професійні компетентності			
5.	Здатність застосовувати знання фундаментальних основ, сучасних досліджень проблем і тенденцій фармації у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають в Україні та інших країнах світу.	+	+
6.	Здатність відокремлювати структурні елементи, які складають теоретичну та емпіричну основу системи знань зі спеціальності 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби».	+	+
7.	Здатність розробляти теоретичні основи нових лікувально-діагностичних та оперативних втручань, класифікацій.	+	+

8.	Здатність до обґрунтування доцільності застосування нових різновидів апаратури при певних лікувально-діагностичних та інвазивних втручань	+	+
9.	Здатність теоретично та експериментально обґрунтувати нові процеси, які відбуваються при застосуванні апаратури, що раніше не застосовувалась	+	+
10.	Здатність розробляти нові і вдосконалювати наявні підходи до діагностики і лікування дерматовенерогічних захворювань	+	+
11.	Здатність до наукового обґрунтування, розроблення та вдосконалення нормативно-технічної документації на дослідження	+	+
12.	Здатність до розробки нових і вдосконалення наявних методів діагностики та лікування дерматозів, класифікацій.	+	+
13.	Фундаментальні та прикладні дослідження у сфері матеріально-технічного, фінансового інтелектуального й інформаційного забезпечення дерматовенерогії. Оцінка соціально-економічної ефективності впровадження досягнень науково-технічного прогресу та заходів, спрямованих на підвищення якості життя пацієнтів.	+	+
14.	Здатність до фундаментальних та прикладних досліджень щодо обґрунтування галузевих програм, нормативно-правового регулювання й оптимізації дерматовенерогічного забезпечення населення, контингентів хворих за окремими нозологічними формами; наукове обґрунтування адаптивного управління організаціями дерматовенерогічної галузі на основі аналізу їх діяльності, використання теорії управління, фінансів, інвестицій, маркетингу, логістики, належної виробничої й аптечної практики.	+	+
15.	Здатність досліджувати етичні аспекти та фактори макро- і мікросередовища у діяльності дерматологічних клінік.	+	+

16.	Здатність проводити дерматовенерологічний маркетинг. Маркетингові дослідження методів лікування та проведення дерматохірургічних втручань як життєво необхідного товару, асортиментна, збутова та комунікаційна політика. Дерматовенерологічне товарознавство.	+	+
17.	Здатність науково обґрунтовувати соціально-економічні механізми дерматовенерологічного забезпечення в умовах страхової медицини. Організаційні дослідження в галузі дерматовенерології. Дослідження щодо створення, клінічних випробувань і раціонального використання апаратури, матеріалів. Дерматовенерологічне ціноутворення.	+	+
18.	Здатність до методичного, організаційного обґрунтування розвитку інформаційних і комп'ютерних технологій у дерматовенерології.	+	+
19.	Здатність до фундаментальних та прикладних досліджень зовнішньоекономічної діяльності в галузі дерматовенерології, зокрема стратегії дерматовенерологічного маркетингу, менеджмента та логістики.	+	+
20.	Здатність удосконалення форм і методів організації та управління у дерматовенерології. Оптимізація забезпечення лікарськими засобами та виробами медичного призначення населення в умовах надзвичайних ситуацій.	+	+
21.	Здатність до організаційних досліджень в галузі дерматовенерології та медичного права.	+	+
22.	Здатність оптимізації управління трудовими ресурсами дерматовенерологічної галузі: кадрове забезпечення, прогнозування, ротація, підготовка та перепідготовка, підвищення кваліфікації й атестація дерматовенерологічних кадрів, зокрема викладачів і професорсько-викладацького складу закладів медичної освіти.	+	+
23.	Здатність аналізувати історичні аспекти розвитку дерматовенерології: правові, етичні, технологічні, нормативні та інші чинники регулювання діяльності медичних дерматовенерологічних закладів у вітчизняному та міжнародному досвіді.	+	+

Дослідницькі компетентності			
24.	Володіння сучасними методами наукового дослідження, в тому числі пошуку інформації в літературі, розрізнення первинних і вторинних джерел, використання традиційних та новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.	+	+
25.	Здатність до використання сучасного наукового обладнання та інноваційних технологій у галузі дерматовенерології.	+	+
26.	Компетентність інтерпретувати результати експериментів та брати участь у дискусіях із досвідченими науковцями стосовно наукового значення та потенційних наслідків отриманих результатів.	+	+
27.	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.	+	+
Аналітичні компетентності			
28.	Здатність проводити науковий аналіз результатів досліджень і використовувати їх в практичній діяльності.	+	+
29.	Здатність осмислення своїх власних припущень та перевірки зроблених іншими припущень, які вважаються доведеними у галузі медицини.	+	+
30.	Здатність до формулювання ідей концепції в результаті читання, дослідження, обговорення і мозкового штурму у високо спеціалізованій, присвяченій певній темі роботі академічного або професійного спрямування.	+	+
31.	Здатність до виявлення зв'язків між сучасними концепціями медичної науки, наведення доказів та/або інших аргументів, що спростовують ці докази.	+	+
32.	Здатність до включення нових висновків в існуючі знання щодо використання засобів діагностики, профілактики та лікування у різних груп населення.	+	+

РЕСУРСИ САМОНАВЧАННЯ

Ресурсами самонавчання для підготовки аспірантів, які допоможуть оволодіти спеціальністю 14.01.03 «Хірургія» для підготовки докторів філософії (PhD) та підвищення рівня знань та навичок досвідченого спеціаліста хірургів є:

1. <http://mon.gov.ua/> – офіційний веб-сайт Міністерства освіти і науки України;
2. <http://nmapo.edu.ua/index.php/uk/> – офіційний сайт Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика;
3. <http://president.gov.ua> – офіційний веб-сайт Президента України;
4. <http://rada.gov.ua/> – офіційний портал Верховної Ради України;
5. <http://www.kmu.gov.ua/> – Урядовий портал, єдиний веб-портал органів виконавчої влади України;
6. <http://www.moz.gov.ua/ua/portal/> – офіційний веб-сайт Міністерства охорони здоров'я України;
7. <http://www.nbuv.gov.ua/> – Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського;
8. <http://www.nplu.org/> – Національна Парламентська бібліотека України;
9. <http://www.who.int/> – офіційний веб-сайт Всесвітньої організації охорони здоров'я.
10. <https://hirurgiya.com.ua>
11. <http://hirurgia.kiev.ua/>

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Обов'язкова література:

1. Адаптована клінічна настанова з діагностики та лікування акне.- К.- 2013.- 112 с.
2. Дерматовенерологія. Збірник нормативних документів/ за ред. Заболотько В.М.- К: Медінформ.- 2010.- 648 с.
3. Дерматологія в клінічній практиці / за ред. Е.Фінеля та М.Чаудхері: пер. з англ. за ред. Потекаєва М.М. – М:Практична медицина.-2011- 208 с.
4. Дерматологія Фіцпатрика в клінічній практиці: в 3 т. / К.Вольф, Л.А.Голдсміт, С.І.Кац та інш.: пер. з . англ.: за загальн. ред. Акад. А.А.Кубанової.- М:Видатництво Панфілова: «БІНОМ. Лабораторія знань» - 2012- Т.1.-2012.- 868 с.
5. Дерматологія Фіцпатрика в клінічній практиці: в 3 т. / К.Вольф, Л.А.Голдсміт, С.І.Кац та інш.: пер. з . англ.: за загальн. ред. Акад. А.А.Кубанової.- М:Видатництво Панфілова: «БІНОМ. Лабораторія знань» - 2012- Т.2.-2012.- 1838 с.
6. Дерматоскопія / Р.Джор, Х.П.Сойер, Дж. Ардженціано та інш.: пер. з англ. за ред. Демідова Л.В.- М:ООО «РидЕлсівер». – 2010.- 244 с.
7. Джонатан Б. Діагностична дерматоскопія. Іл.рук-во //пер. з англ. за ред. А.А.Кубанової. – М: Видатництво Панфілова. – 2013.- 160 с.
8. Кацамбас А.Д., Лотті Т.М. Європейське керівництво по лікуванню дерматологічних хвороб .- «МЕДпрес-інформ». - 2014- 736 с.

9. Морган М., Смолер Б. Атлас смертельних шкірних захворювань.- «ГЕОТАР-Медіа».- 2010.- 306 с.
10. Паразитарные болезни человека (протозоозы и гельминтозы): Руководство для врачей / Под ред. В.П.Сергиева, Ю.П.Лобзина, С.С.Козлова. СПб: ООО «Издательство Фолиант», 2008. 592 с.: ил.
11. Питання медико-соціальної експертизи: Постанова кабінету міністрів України від 3 грудня 2009 р. № 1317 (із змінами) // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1317-2009-%D0%BF>
12. Рекен М., Шалер М., Затлер Е., Бургдорф В. Атлас по дерматології //пер.з нім.- «МЕДпрес-інформ». - 2012- 480с.
13. Рубінс А. Дерматовенерологія / за ред. А.А. Кубанової.- М: Видатництво Панфілова: «БІНОМ. Лабораторія знань» - 2011- 368 с.
14. Скріпкін Ю.К., Мордовцева В.Н. «Шкірні та венеричні хвороби». Рук-во для лікарів.- М:Медицина.- 1999.- 880 с.:іл.
15. Степаненко В.І. та спів. «Шкірні симптоми при внутрішніх хворобах».- Київ, видатництво «КІМ».- 2012.- 566 с.
16. Степаненко В.І. та спів. «Дерматологія. Венерологія». Підручник.- Київ, видатництво «КІМ».- 2012.- 846 с.
17. Трихологія /А.Злотогорський, Д.Шапиро та інш.за ред.О.Літуса: пер. з англ.Ю.Овчаренко.- К: Видавничий дім «Родовид».- 2013.-160 с.
18. Усатіне Р.П., Сміт М.А., Мейс Е.Дж. та інш. Атлас – довідник практикуючого лікаря. Дерматологія. // пер. з англ. за ред. К. І. Рознатовського. - М:Видатництво Панфілова: «БІНОМ. Лабораторія знань». - 2012- Т.2.2012.- 536 с.
19. Хебіф Т.П. Клінічна дерматологія. Алергічні дерматози /Т.П.Хебіф: пер. з англ.-М:МЕДпрес- інформ.- 2014.- 233 с.
20. Хебіф Т.П. Дерматологія. Довідник з діф. діагностики /Т.П.Хебіф: пер. з англ.- М:МЕДпрес- інформ.- 2014.- 170 с.
21. Хебіф Т.П. Шкірні хвороби: діагностика та лікування /Т.П.Хебіф: пер. з англ.- М:МЕДпрес- інформ.- 2016.- 704 с.:іл.
22. Хегер Г.П. Дитяча дерматологія / пер. з нім. за ред. А.А. Кубанової, А.Н.Львова.- М: Видатництво Панфілова: «БІНОМ. Лабораторія знань». - 2013- 648 с.
23. Baldwin HE. Oral therapy for rosacea. J Drugs Dermatol 2006 Jan;5(1):16-21.
24. Biesbroeck L., Sidbure R. Viral exanthems: an update. Dermatol. Ther. 2013; 26(6):433-8.
25. Dworkin R.H., Johnson R.W., Breuer J. et al. Recommendations for the management of herpes zoster. Clin. Infect. Dis. 2007 Jan;44 Suppl 1:S1-26
26. Eichenfield L.F, Tom W.L, Berger T.G et al. Guidelines of care for the management of atopic dermatitis: section 2. Management and treatment of atopic dermatitis with topical therapies. J Am Acad Dermatol 2014;71(1):116-32
27. Henseler T, Christophers E. Psoriasis of early and late onset: characterization of two types of psoriasis vulgaris. J Am Acad Dermatol 1985 Sep;13(3):450-6
28. Janier M, Unemo M, Dupin N et al. 2014 European guideline on the management of syphilis: giving evidence priority. J Eur Acad Dermatol Venereol 2016;30(10):e78-e79.
29. Johansen J.D.Aalto- Korte K., Anger T. et al. European Society of Contact Dermatitis guideline for diagnostic patch testing-recommendations on best practice. Contact Dermatitis.2015: 73(4):195-221.

- 61.Loo SK, Tang WY. Warts (non-genital). BMJ Clin Evid 2014;2014()
- 62.Naldi L.,Diphoom J. Seborrheic dermatitis of the scalp. BMJ. Clin. Evid. 2015; 1-2.
63. , Bettoli V, et al; European Dermatology Forum. European evidence-based (S3) guidelines for the treatment of acne – update 2016. J Eur Acad Dermatol Venereol 2016; 20:1261-1268.
- 64.Ring J, Alomar A, Bieber T et al. Guidelines for treatment of atopic eczema (atopic dermatitis) part I. J Eur Acad Dermatol Venereol 2012;26(8):1045-65.Yosipovitch G.,Bernhard J.D. Clinical practice. Chronic pruritus. N.Engl.J.Med.2013;310(922):2443-50.
- 66.Varothai S., Bergfeld W.F. Androgenetic alopecia: an evidence –based treatment update. Am.J.Clin.Dermatol.2015;73(4):672-90.
- 67.Wollenberg A. Eczema herpeticum. Chem Immunol Allergy 2012;96():89-95.
- 68.Zaenglein AL, Pathy AL, Schlosser BJ et al. Guidelines of care for the management of acne vulgaris. J Am Acad Dermatol 2016;74(5):945-73.e33.

Нормативні документи:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – ст. 141.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – ст. 144.
3. Господарський процесуальний кодекс України від 06 листопада 1991 р. № 1798-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. – ст. 56.
4. Кодекс законів по працю України від 10 грудня 1971 р. № 322-VIII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1971. – № 50. – Додаток до номеру.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 р. № 8073-X (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – № 51. – ст. 1122.
6. Кримінальний кодекс України від 05 квітня 2001 р. № 2341-III (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25. – ст. 131.
7. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 9-10. – ст. 88.
8. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – ст. 356.
9. Цивільний процесуальний кодекс України від 18 березня 2004 р. № 1618-IV (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 40, /40-42/. – ст. 492.
10. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19 листопада 1992 р. № 2801-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 4. – ст. 19.

11. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення: Закон України від 19 жовтня 2017 р. № 2168-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2018. – № 5. – ст. 31.
12. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 32. – ст. 314.
13. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22 травня 2003 р. № 851-IV (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 36. – ст. 275.
14. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2014.. – № 49. – ст. 2056.
15. Про захист персональних даних: Закон України від 01 червня 2010 р. № 2297-VI (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 34. – ст. 481.
16. Про захист прав споживачів: Закон України від 12 травня 1991 р. № 1023-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 30. – ст. 379.
17. Про звернення громадян: Закон України 02 жовтня 1996 р. № 393/96-ВР (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – ст. 257.
18. Про інформацію: Закон України від 02 жовтня 1992 р. № 2657-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – ст. 650.
19. Про лікарські засоби : Закон України від 04 квіт.1996 р. № 123/96-ВР (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 22. – ст. 86.
20. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02 березня 2015 р. № 222-VIII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 23. – ст. 158.
21. Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори Закон України від 12 лютого 1995 р. № 60/95-ВР (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 10. – ст. 60.
22. Про наукову та науково-технічну діяльність: Закон України від 26 листопада 2015 р. № 848-VIII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 3. – ст. 25.
23. Про охорону праці: Закон України від 14 жовтня 1992 р. № 2694-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 49. – ст. 668.
24. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 53 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 49 Конституції України "у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно" (справа про безоплатну медичну допомогу): Рішення Конституційного Суду України від 29 травня 2002 року № 10-рп/2002 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 23 – ст. 1132.

25. Наказ МОЗ №1422 від 29.12.2016 «Зміни до методики розробки та впровадження медичних стандартів (уніфікованих клінічних протоколів) медичної допомоги на засадах доказової медицини».
26. Наказ МОЗ України № 33 від 23.02.2000 «При штатні нормативи та типові штати закладів охорони здоров'я».
27. Наказ №404 від 20.06.2006 «Про внесення змін до наказу МОЗ від 22.05.06 № 308 «Про затвердження таблицю оснащення фельдшерсько-акушерських пунктів, лікарських амбулаторій (у т.ч. амбулаторій загальної практики-сімейної медицини) та підрозділів первинної медико - санітарної допомоги лікувально-профілактичних закладів».
28. Наказ МОЗ України № 110 від 14.02.2012 «Про затвердження форм первинної облікової документації та інструкцій щодо їх заповнення, що використовуються у закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності та підпорядкування».
29. Наказ МОЗ України № 1150 від 27.12.2013 «Про затвердження Примірною таблиця матеріально-технічного оснащення Центру первинної медичної (медико-санітарної) допомоги та його підрозділів».
30. Наказ МОЗ України № 183 від 31.03.2015 «Про затвердження сьомого випуску Державного формуляра лікарських засобів та забезпечення його доступності».
31. Наказ МОЗ України № 127 від 02.03.2011 «Про затвердження примірних таблиць оснащення медичною технікою та виробами медичного призначення центральної районної (районної) та центральної міської (міської) лікарень».
32. Наказ МОЗ України № 751 від 28.09.2012 «Про створення та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги в системі Міністерства охорони здоров'я України».
33. Наказ МОЗ України від 04.07.2016 № 670 «Про затвердження та впровадження медико- технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при atopічному дерматиті»
34. Наказ МОЗ України від 25.02.2016 № 135 «Про затвердження та впровадження медико- технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при бульозному епідермолізі»
35. Наказ МОЗ України від 27.11.2015 № 784 «Про затвердження та впровадження медико- технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при меланомі»
36. Наказ МОЗ України від 08.10.2013 № 866 «Про затвердження та впровадження медико- технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при неходжкінських лімфомах та лімфомі Ходжкіна»
37. Наказ МОЗ України від 20.11.2015 № 762 «Про затвердження та впровадження медико- технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при псоріазі, включаючи псоріатичні арторопатії »
38. Наказ МОЗ України від 08.09.2014 № 634 «Про затвердження та впровадження медико- технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при саркоїдозі »
39. Наказ МОЗ України від 07.06.2004 № 286 «Про удосконалення дерматовенерологічної допомоги населенню України »

40. Наказ МОЗ України від 08.05.2009 № 312 «Про затвердження клінічних протоколів надання медичної допомоги хворим на дерматовенерологічні захворювання»
41. Наказ МОЗ України від 27.12.2006 № 898 «Про затвердження Порядку здійснення фармаконагляду» зі змінами і доповненнями, внесеними наказом МОЗ України від 09.11.2016 № 1197. <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0073-07>

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ:

1. <http://mon.gov.ua/> – офіційний веб-сайт Міністерства освіти і науки України;
2. <http://nmapo.edu.ua/index.php/uk/> – офіційний сайт Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика;
3. <http://president.gov.ua> – офіційний веб-сайт Президента України;
4. <http://rada.gov.ua/> – офіційний портал Верховної Ради України;
5. <http://www.kmu.gov.ua/> – Урядовий портал, єдиний веб-портал органів виконавчої влади України;
6. <http://www.moz.gov.ua/ua/portal/> – офіційний веб-сайт Міністерства охорони здоров'я України;
7. <http://www.nbuv.gov.ua/> – Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського;
8. <http://www.nplu.org/> – Національна Парламентська бібліотека України;
9. <http://www.who.int/> – офіційний веб-сайт Всесвітньої організації охорони здоров'я.

ПРЕДМЕТНО – ТЕМАТИЧНІ КАТАЛОГИ:

1. <https://www.dermnetnz.org>
2. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/>
3. <http://emedicine.medscape.com/>
4. <https://www.cochranelibrary.com/>
5. <https://guidelines.moz.gov.ua/documents>
6. <http://www.library.univ.kiev.ua> – Наукова бібліотека ім. М. Максимовича
7. Київського національного університету імені Тараса Шевченка;
8. <http://inmeds.com.ua/> – веб-ресурс «Єдиний медичний простір»;
9. <http://www.bnf.fr/> – Національна бібліотека Франції;
10. <http://www.ddb.de/> – Німецька електронна бібліотека;
11. <http://www.nlr.ru:8101/> – Російська національна бібліотека;
12. <http://www.rsl.ru/> – офіційний сайт Російської державної бібліотеки;

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

Код розділу	Назва розділу
1	2
1	Загальна дерматологія
2	Неінфекційні хвороби шкіри
3	Спадкові дерматози
4	Пухлини шкіри
5	Інфекційні та паразитарні хвороби шкіри
6	Мікози
7	Дитяча дерматовенерологія
8	Ураження шкіри при патології внутрішніх органів
9	Сифіліс
10	Інфекції, що передаються статевим шляхом

ПАСПОРТ СПЕЦІАЛЬНОСТІ (формула спеціальності, напрями досліджень)

Паспорт спеціальності нормативної навчальної дисципліни підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі на кафедрі дерматовенерології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика за спеціальністю: 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби» розроблений на підставі Постанови Президії Вищої Атестаційної Комісії України від 09.02.2005 року №23-09/1:

I. Формула спеціальності 14.01.20 «Шкірні та венеричні хвороби»:

Галузь науки, яка вивчає етіологію, патогенез дерматовенерологічних захворювань, розробляє й удосконалює методи ранньої діагностики, лікування та профілактики захворювань, удосконалює методи корекції дерматовенерологічних захворювань; розробляє заходи, спрямовані на скорочення термінів тимчасової непрацездатності та зменшення кількості інвалідів.

II. Напрямки досліджень:

2.1. Дослідження етіології, патогенезу та розповсюдження дерматовенерологічних захворювань

2.2. Розроблення й удосконалення методів діагностики, профілактики та лікування дерматовенерологічних захворювань

2.3. Експериментальне та клінічне розроблення й обґрунтування засобів і методів лікування дерматовенерологічних захворювань та впровадження їх у клінічну практику.

2.4. Розроблення й оцінювання методів диспансеризації населення з дерматовенерологічними захворюваннями.

2.5. Дослідження морфологічних, фізіологічних, біохімічних і біофізичних параметрів, які визначають відхилення від нормального функціонування організму людини, які призводить до дерматовенерологічних захворювань.

2.6. Експериментальне та клінічне дослідження дерматовенерологічних захворювань.

2.7. Експериментальне моделювання дерматовенерологічних захворювань та патогенетично обґрунтоване лікування їх в експерименті.

2.8. Експертиза дерматовенерологічних захворювань